

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 23 listopada 2022 r.

DIH-3.707.142.2022.AB

DECYZJA DIH - III/ 133/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r., poz. 2000 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji POK nr 107/2022 Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 30 września 2022 r. (sygn.: WK.8361.203.2022), na mocy której, na przedsiębiorcę Pawła Piotrowicza, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: PPbike Salon Rowerowy Paweł Piotrowicz w Szczecinie, nałożono karę pieniężną w wysokości 4 000 zł (słownie: cztery tysiące złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r., poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniu 29 czerwca i 5 lipca 2022 r. inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, (zwanego dalej: „Zachodniopomorskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili czynności kontrolne w (...), należącym do przedsiębiorcy (...) (zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania” lub „przedsiębiorcą”).

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162) (zwanego dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 6 czerwca 2022 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego m.in. przestrzeganie przepisów dotyczących uwidaczniania cen. Zawiadomienie zostało odebrane 7 czerwca 2022 r.

Czynności kontrolne zostały przeprowadzone w obecności kontrolowanego przedsiębiorcy.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178) (zwanego dalej: „ustawą o informowaniu o cenach”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121) (zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”).

Sprawdzono prawidłowość uwidaczniania cen przy 70 partiach oferowanych do sprzedaży towarów stwierdzając w przypadku 5 partii brak informacji o cenie jednostkowej, dla towarów przeznaczonych

do sprzedaży według masy i objętości, a zatem podlegającym obowiązkowi uwidocznienia informacji o cenie jednostkowej.

Przedsiębiorca w kontrolowanej placówce oprócz sprzedaży m.in. akcesoriów rowerowych świadczył również usługi naprawy i konserwacji rowerów. W związku z powyższym kontrolowany przedsiębiorca poinformował, że wycena naprawy konkretnego roweru (na którą składa się cena części zamiennych i koszt usługi) odbywa się zawsze w obecności klienta. Cena części zamiennych znajdujących się w sklepie kontrolowanego przedsiębiorcy znajduje się na towarze. Cena części, które trzeba zamówić zależy od ceny dostawcy. Jeśli klient wyrazi zgodę na przedstawiony koszt wystawiane jest zlecenie naprawy, które klient potwierdza podpisem i otrzymuje potwierdzenie zlecenia naprawy.

W toku prowadzonych czynności kontrolnych inspektorzy stwierdzili, że w miejscu świadczenia usług nie było udostępnionego cennika w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, wraz z dokładnym określeniem rodzaju i zakresu usług, co nie spełniało wymagań rozporządzenia Ministra Rozwoju i świadczyło o niewykonaniu obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o cenach.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 5 lipca 2022 r. (nr akt kontroli: WK.8361.203.2022) oraz załącznikach do protokołu kontroli.

Zachodniopomorski WIIH skierował do kontrolowanego wystąpienie pokontrolne z 27 lipca 2022 r., wskazując na stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości oraz wniósł o ich usunięcie.

Kontrolowany przedsiębiorca pismem z 9 sierpnia 2022 r. poinformował o uzupełnieniu brakujących cen oraz wywieszeniu cennika zawierającego ceny świadczonych usług naprawy i konserwacji rowerów.

W dniu 31 sierpnia 2022 r. Zachodniopomorski WIIH, na podstawie art. 61 § 4 w zw. z § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r., poz. 2000), (zwanej dalej: „Kpa”), zawiadomił przedsiębiorcę (...), o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w związku z niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Jednocześnie poinformowano, że zgodnie z art. 10 Kpa strona ma możliwość wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w opisanej sprawie.

Organ pierwszej instancji pismem z 31 sierpnia 2022 r. zażądał również przesłania informacji o wielkości obrotów i przechodu osiągniętych w ostatnim roku rozliczeniowym. W odpowiedzi na powyższe pismo przedsiębiorca przekazał informację o osiągniętym obrocie i zysku.

Przedsiębiorca odpowiadając na pismo zawiadamiające o wszczęciu postępowania administracyjnego w piśmie z 9 września 2022 r. wskazał, że 5 partii towarów, na których brak było uwidocznionej ceny jednostkowej według masy i objętości, stanowi niewielki fragment asortymentu oferowanego w salonie, a także, że ceny jednostkowe zostały już uzupełnione dla tych towarów. Natomiast w odniesieniu do braku udostępnienia cennika na świadczone usługi przedsiębiorca poinformował, że każdorazowo przed rozpoczęciem czynności serwisowych na druku „zlecenia naprawy” sporządzana jest wycena naprawy, która zawiera koszty robocizny i materiałów. Wysokość robocizny wynika z cennika zamieszczonego wcześniej na stronie internetowej, obecnie ujętej w cenniku wywieszonym w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów. Ponadto przedsiębiorca wskazał, że koszt naprawy wpisany jest również na potwierdzeniu zlecenia, przekazywanego klientowi w momencie akceptacji wyceny i przyjęcia roweru do serwisu. Ponadto

strona informuje, że w przypadku stwierdzenia dodatkowych usterek, klient jest o tym fakcie informowany telefonicznie, a decyzje o naprawie podejmuje klient.

Podsumowując przedsiębiorca podkreślił, iż jest to jego pierwsze uchybienie wynikające z ustawy o informowaniu o cenach, a ponadto podjął niezwłoczne działania naprawcze.

W dniu 30 września 2022 r. Zachodniopomorski WIIH na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach wydał decyzję POK nr 107/2022 (sygn. WK.8361.203.2022), na podstawie której na przedsiębiorcę (...), nałożono karę pieniężną w wysokości 4 000 zł (słownie: cztery tysiące złotych) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług w związku z naruszeniem wymagań określonych w § 3 ust. 2, § 4 oraz § 11 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju. Decyzja została doręczona stronie w dniu 3 października 2022 r.

W dniu 25 października 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Zachodniopomorskiego WIIH, odwołanie od ww. decyzji. W odwołaniu strona wniosła o odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

Pismem z dnia 2 listopada 2022 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwraca uwagę, że zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidocznić cenę w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. W przypadku świadczenia usług § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju, wskazuje, iż ceny za usługi podaje się wraz z dokładnym określeniem rodzaju i zakresu usługi. Ponadto zgodnie z § 11 ust. 1 w miejscu świadczenia usług udostępnia się cennik w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów.

Jednocześnie zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy za cenę rozumie się wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę. W cenie uwzględnia się podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy, jeżeli na

podstawie odrębnych przepisów sprzedaż towaru (usługi) podlega obciążeniu podatkiem od towarów i usług lub podatkiem akcyzowym. Przez cenę rozumie się również stawkę taryfową.

Ponadto zgodnie z § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolicie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Natomiast zgodnie z § 4 ust. 1 ww. rozporządzenia Ministra Rozwoju cena jednostkowa uwidoczniiona przy towarze na wywieszce lub w innej formie dostępnej dla kupującego powinna dotyczyć ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Wskazać ponadto należy, iż zgodnie z § 4 ust. 2 ww. rozporządzenia w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach powoduje – zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy – nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę (...), od decyzji POK nr 107/2022 Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 30 września 2022 r. (sygn.: WK.8361.203.2022), na mocy której, na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 4 000 zł (słownie: cztery tysiące złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług.

Czynności kontrolne prowadzone wobec strony postępowania wykazały, iż ww. przedsiębiorca, nie wykonał obowiązków wynikających z art. 4 ustawy o cenach, tj. nie uwidoczniał cen w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości i umożliwiający porównanie cen. W toku kontroli stwierdzono, że przedsiębiorca świadcząc usługi naprawy i konserwacji rowerów, w miejscu świadczenia usług nie udostępnił cennika zawierającego ceny świadczonych usług. Ponadto w sklepie, w którym do sprzedaży oferowane były m.in. różnego typu produkty i akcesoria rowerowe, stwierdzono brak cen jednostkowych dla 5 skontrolowanych wyrobów. Stan faktyczny zgromadzony i zawarty w protokole kontroli i załącznikach do protokołu, nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji.

Przedsiębiorca w przesłanym odwołaniu nie kwestionuje ustaleń faktycznych, ale stwierdza, że brak cen jednostkowych stanowił znikomą wagę naruszenia, wskazując, że specyfika zakwestionowanych

towarów z uwagi na brak cen jednostkowych polega na tym, że każdy z nich służy do innych celów. W ofercie sklepu nie ma innych produktów służących danemu celowi, dla których wybór mógłby nastąpić przez porównanie cen. Przedsiębiorca dodał jednak, że brak cen jest naruszeniem prawa, więc nieprawidłowość została niezwłocznie usunięta.

Ponadto przedsiębiorca w odniesieniu do braku cennika wskazał, że spowodowane to było niedopatrzeniem ze strony kontrolowanego, a w ramach działań naprawczych wywieszono cennik na świadczone usługi naprawy i konserwacji rowerów. Natomiast każdorazowo z klientem ustalane jest wynagrodzenie za świadczone usługi. Klient na podstawie ustaleń podejmuje świadomą decyzję o zleceniu naprawy w określonym zakresie i za określoną cenę, a w przypadku dodatkowych usterek klient jest o tym fakcie informowany telefonicznie i ostateczną decyzję podejmuje klient.

Prezes UOKiK wskazuje, że celem ustawy o cenach jest ochrona konsumenta oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorcami. Informacja dotycząca ceny służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą.

Odnosząc się do stwierdzonego braku cen jednostkowych, Prezes UOKiK wskazuje, iż wśród 70 ocenianych towarów oferowanych do sprzedaży, obowiązek uwidaczniania cen jednostkowych dotyczył 5 partii towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy i objętości, i wszystkie te wyroby nie były oznakowane ceną jednostkową. Podkreślić należy, że cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów – podobnych, o odmiennych cechach co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego, itp. Brak uwidocznienia cen jednostkowych przy towarach uniemożliwia kupującym porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych nie tylko w kontrolowanej placówce, ale również w ofercie innych przedsiębiorców posiadających taki produkt, a przez to utrudnia kupującym dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie.

Stosownie do art. 4 ust. 1 ustawy o cenach przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu świadczenia usług uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Rozporządzenie w sprawie uwidaczniania cen wskazuje również formę uwidaczniania cen w przypadku świadczenia usług, która polega na uwidacznianiu cen w cenniku w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, w przypadku gdy przedsiębiorca świadczy usługi w lokalu przedsiębiorstwa, a nie u konsumenta (§ 11 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen). Jak wskazuje Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 28 września 2021 r. (sygn. II GSK 805/21) „przepisy ustawy o cenach z uwagi na cele ustawy, tj. ochronę konsumentów, podlegają ścisłej wykładni. Stąd też niedopuszczalne jest, aby przedsiębiorcy, powołując się na specyfikę prowadzonej działalności, modyfikowali bądź też odstępowali od ustawowych kryteriów określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach. (...) Prawidłowa zaś wykładnia art. 4 ust. 1 ustawy o cenach w związku z § 10 ust. 1 i § 11 rozporządzenia o uwidacznianiu cen powinna polegać na przyjęciu poglądu, że obowiązek nałożony na każdego przedsiębiorcę, w tym także na świadczącego usługi fryzjersko-kosmetyczne, gdy chodzi o uwidocznienie ceny powinien być realizowany przez sporządzenie cennika udostępnionego konsumentom w miejscu świadczenia usług zgodnie z § 10 ust. 1 i § 11 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Przeciwno temu stanowisku nie powinny przemawiać trudności związane z ustaleniem ceny za poszczególne, specjalistyczne usługi.” Przepisy nie dają przedsiębiorcy wyboru ustnej formy przekazywania informacji, ale wprost

wskazują na uwidacznianie, udostępnianie cennika. Podkreślić należy, że obowiązujące przepisy prawne nie przewidują żadnych odstępstw w zakresie uwidoczniania cen usług ze względu na rodzaj prowadzonej działalności gospodarczej czy też specyfiki prowadzonej działalności. Przepisy te są prawem powszechnie obowiązującym i dotyczą każdego przedsiębiorcy świadczącego usługi lub dokonującego sprzedaży detalicznej towarów. Prezes UOKiK wskazuje również, że przepisy regulujące uwidacznianie cen, pozwalają na stosowanie różnych kryteriów ustalania ceny usługi, jednak klient, korzystający z usług naprawy i konserwacji rowerów musi mieć możliwość zweryfikowania, czy cena, jakiej żąda przedsiębiorca za wykonaną usługę została ustalona w oparciu o zawarte w cenniku kryteria, z którymi przed wykonaniem usługi mógł się zapoznać. Klient zlecając naprawę czy konserwację roweru, powinien mieć informację ile wyniesie jego naprawa, co pozwoli na stwierdzenie czy jest ona opłacalna, jak również na porównanie cen usług u innych przedsiębiorców świadczących usługi naprawy i konserwacji rowerów, bez podejmowania dodatkowych czynności, np. zlecenia wyceny. Prowadzenie indywidualnych konsultacji i podanie informacji o cenie usługi w formie ustnej w celu ustalenia ostatecznych kosztów wykonania usługi, jak w niniejszym przypadku, nie będą stanowiły wypełnienia obowiązków, jakie narzuciły na przedsiębiorcę ww. przepisy.

W tym miejscu należy jednak również dodać, że przedsiębiorca w ramach podjętych działań, uzupełnił informacje o cenie jednostkowej dla 5 partii towarów przeznaczonych do sprzedaży detalicznej, oraz w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów wywiesił cennik za świadczone usługi naprawy i konserwacji rowerów.

Prezes UOKiK, po analizie całokształtu materiału dowodowego, w szczególności protokołu kontroli z 5 lipca 2022 r. (nr akt kontroli: WK.8361.203.2022), nie miał wątpliwości co do zaistnienia faktu naruszenia ww. przepisów ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju. Stan faktyczny zgromadzony i zawarty w protokole kontroli i załącznikach do protokołu, nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji. Jak wynika z akt sprawy, przedsiębiorca nie uwidoczniał cen jednostkowych dla 5 partii poddanych ocenie, jak również nie udostępnił w miejscu świadczenia usług cennika w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów. Kontrolowany przedsiębiorca również nie podważy ustaleń kontroli.

Przepisy art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach stanowią, iż w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, a dodatkowo zgodnie § 11 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju w miejscu świadczenia usług udostępnia się cennik w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów. Niezrealizowanie tego obowiązku, zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy, powoduje nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane.

Prezes UOKiK odnosząc się do argumentów strony wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o informowaniu o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji w zakresie m.in. ceny jednostkowej czy cen świadczonych usług jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy

tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen w określony sposób nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) kontrolowanego przedsiębiorcy, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Prezes UOKiK zaznacza, że od przedsiębiorcy, jako profesjonalnego uczestnika obrotu gospodarczego oczekuje się znajomości przepisów m.in. w zakresie regulacji dot. informowania o cenach oferowanych usług. Przedsiębiorcy powinni dołożyć należytej staranności, aby ich działalność była prowadzona w zgodzie z obowiązującymi przepisami prawa.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, organ drugiej instancji nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W ocenie Prezesa UOKiK, nie można mówić w tym przypadku o znikomej wadze naruszenia, strona bowiem nie uwidoczniała żadnej informacji o cenie świadczonych usług naprawy i konserwacji rowerów, jak również nie podała cen jednostkowych 5 partii wyrobów, naruszając tym samym ustawowy obowiązek wynikający z ustawy o informowaniu o cenach. Okoliczności wskazanego naruszenia prawa nie budziły wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej, czego potwierdzeniem są ustalenia kontroli zawarte w protokole kontroli z dnia 5 lipca 2022 r. (nr akt kontroli: WK.8361.203.2022).

Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia. Przedsiębiorca bowiem, w ramach podjętych działań, uzupełnił informacje o cenie jednostkowej dla 5 partii towarów przeznaczonych do sprzedaży detalicznej, oraz w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów wywiesił cennik na świadczone usługi naprawy i konserwacji rowerów. O podjęciu działań przedsiębiorca powiadomił w piśmie z 9 sierpnia 2022 oraz 9 września 2022 r. Przesłanki te, muszą być jednak spełnione łącznie.

Ponadto nie została spełniona przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1, gdyż na stronę nie została wcześniej nałożona administracyjna kara pieniężna w związku z naruszeniem przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Tym samym wymagane prawem przesłanki nie zostały spełnione i nie występują podstawy do odstąpienia od nałożenia kary.

Po przeanalizowaniu akt sprawy organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, bowiem strona nie uwidoczniała w miejscu świadczenia usług cen wszystkich świadczonych przez niego usług naprawy i konserwacji rowerów oraz cen jednostkowych przy 5 partach wyrobów.

Ponadto kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6 WE stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni również celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Po przeprowadzonym postępowaniu administracyjnym, Prezes UOKiK uznaje, iż Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym przy uwzględnieniu ustawowych wytycznych wymiaru sankcji wskazanych w art. 6 ust. 3 ww. ustawy oraz wspomnianych wymogów ujętych w celach regulacji.

Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 4 000 zł przy maksymalnej wysokości 20 000 zł jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną. Wymiar kary bierze pod uwagę fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni informacji o cenach oferowanych usług, jak również zostali pozbawieni informacji o cenach jednostkowych towarów. Brak uwidocznienia cen jednostkowych przy towarach uniemożliwia kupującym porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych, przez to utrudnia kupującym dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie. Brak cennika oferowanych usług uniemożliwia porównanie cen usług z cenami u innych przedsiębiorców oferujących usługi w podobnym zakresie, bez podejmowania dodatkowych czynności, jak dopytywanie o ceny poszczególnych czynności.

Należy w tym miejscu również dodać, że strona została poinformowana o zbliżającej się kontroli i jej zakresie, w Zawiadomieniu o zamiarze wszczęcia kontroli nr WK/Z-125/2022 z 6 czerwca 2022 r., doręczonym 7 czerwca 2021 r. zawierającym przedmiotowy zakres kontroli. Kontrola rozpoczęła się 29 czerwca 2022 r., tj. po trzech tygodniach od odebrania zawiadomienia, a więc przedsiębiorca miał wystarczająco dużo czasu aby się do niej przygotować i uzupełnić brakujące ceny jednostkowe oraz uwidocznić cennik świadczonych usług, jednak - jak dowodzą wyniki kontroli – nie podjął działań, mających na celu wyeliminowanie ewentualnych uchybień jeszcze przed kontrolą.

Ponadto, organ pierwszej instancji właściwie wziął pod uwagę działania strony i związane z tym usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, o czym strona poinformowała na etapie postępowania pokontrolnego oraz administracyjnego.

Mając na uwadze powyższe, przychód przedsiębiorcy oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a mianowicie, że niniejsza kontrola była pierwszą w zakresie realizacji obowiązków wynikających z przepisów ustawy o cenach, więc nie toczyło się dotąd żadne postępowanie w przedmiocie naruszenia przepisów ww. ustawy, kara w wysokości 4 000 zł (słownie: cztery tysiące złotych) jest karą optymalną. Wymiar kary bierze pod uwagę fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni jednoznacznej informacji o cenie wszystkich oferowanych usług oraz cen jednostkowych oferowanych do sprzedaży 5 partii wyrobów.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji.

Stosownie do art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Szczecinie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

(...)